

Saamlige Lovforslagets Paragrapher med det stillede Ændringsforslag fattes under Æet under Forhandling.

Feddersen: Jeg har i Forening med en anden æret Rigsdagsmand tilladt mig at stille det Ændringsforslag, at de Ord i § 1 „til Forebyggelse af det Tab eller den Tidsforbrug, som Vedkommende kunne lide ved Stævningens Forkommelse ved Forsendelsen til Danmark“ udgaae. Det vil let skjønnes, at dette Ændringsforslag egentlig kun er en Redactionsfag; thi Paragraphens Indhold, der vistnok i sig selv er meget hensigtsmæssigt, bliver aldeles ikke paavirket deraf, men det har forekommet mig og den ærede Rigsdagsmand, som har sluttet sig til mig, at disse Ord vare aldeles overflødige; de kunne i hvert Fald kun betragtes som et Stykke Motiver, der er indkommet i Lovudkastet; det er imidlertid nu vistnok en rigtigere, skarper og correctere Maade, der ogsaa i det Hele anvendes i vort nuværende Lovprog, at Befalingsformen, om jeg saa maa udtrykke mig, ikke bliver vanziret med Bemærkninger, der angaae Grundene til Loven, og som egentlig ikke have Noget at gjøre i selve Loven. Jeg skulde derfor meget anbefale, at disse Ord gik ud, saameget mere, som jeg virkelig troer, at de ere noget vilbende; der ligger nemlig en dobbelt Mening i de Ord „Stævningens Forkommelse ved Forsendelsen til Danmark“. Hvis jeg ikke feiler, maa nemlig den første Tanke være den, at Stævningen kan forkomme ved Uheld; thi naar man siger, at en Ting forkommer, mener man, at den tilfældig gaaer tabt; men i Almindelighed seer man, hvilket bekræftes af dem, der ere bekendte med den Slags Sager, at Stævninger forkomme paa den Maade, at den Part, som helst ønsker, at Stævningen ikke kommer til Høiesteret, og at Executionen for hans Vedkommende bliver henholdt i en meget uvis Tid, underlæaer Stævningen eller holder den tilbage, og jeg troer derfor, at Ordet „forkomme“ i alt Fald ikke er ganske rigtigt. I det jeg saaledes mener, at Udtrykkene ere noget vilbende og i alt Fald overflødige, skal jeg meget anbefale, at Thinget vil skjænke Ændringsforslaget Opmærksomhed, saa at de omtalte Ord kunne udgaae.

Justitsministeren: Da Finantsministeren er forhindret fra at være tilstede, tillader jeg mig paa hans Vegne at erklære, at han ikke har Noget at erindre mod det stillede Ændringsforslag.

Da ikke flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning hvorved:

1) Forslag af Feddersen og H. Hage: § 1, Lin. 6—9, udgaae Ordene: „til Forebyggelse af det Tab eller den Tidsforbrug, som Vedkommende kunne lide ved Stævningens Forkommelse under dens Fremsendelse til Danmark,“ vedtoges med 50 Stemmer mod 2.

2) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Forandring, saalydende:

De Høiesteretsstævninger, som af Gouverneuren for de dansk-vestindiske Besiddelser i Henhold til Rescript af 13de October 1758 og Kongelig Resolution af 14de Mai 1850 udfærdiges i civile Sager, der indaankes for Retterne i Vestindien, skulle herefter udfærdiges in duplo, og de fornødne Attester om Stævningens lovlige Forhøvelse for de Vedkommende i Vestindien paategnes begge Exemplarer af Stævningen; Alt uden Forhøvelse af de sædvanlige Gebyrer med Hensyn til en enkelt Stævning. vedtoges eenstemmigt med 54 Stemmer.

Lovforslagets øvrige Paragrapher vedtoges uden Afstemning.

Enstemmig med 62 Stemmer henvistes Lovforslaget til tredje Behandling.

Ændringsforslag indkaldtes til førstkommande Onsdag Aften Kl. 7.

Man gik dernæst til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af Udskast til Lov angaaende Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 832 —47; Lovudkastet i Anh. A. Sp. 1345 fgg.).